

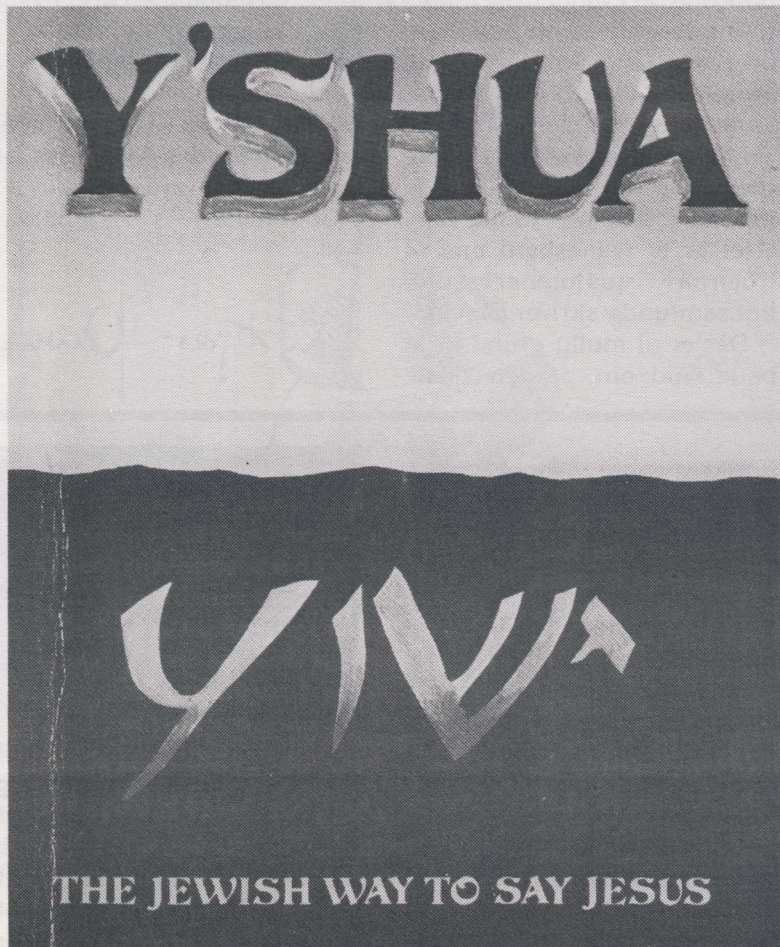
OGSÅ I DAG

Moishe Rosen, lederen af den amerikanske organisation *Jews for Jesus*, fortæller i sin bog *Y'shua* (Jesus) om en oplevelse i Hyde Park i London. I det berømte hjørne, hvor enhver kan stille sig op og tale, hørte han en ateist, som ikke blot benægtede at Jesus havde levet, men også retorisk spurgte, om der var nogen, der havde hørt, at jøder tog Jesus alvorligt. »Jeg kender ikke en eneste jøde, som har troet på, at Jesus levede, døde og opstod fra de døde,« sagde taleren.

Den udfordring kunne Moishe Rosen ikke sidde overhørig. Og snart efter lød det fra et engelsk ægtepar i tilhørerskaren, at de var jøder, og at de også troede på, at Jesus var Messias.

Ved indgangen til et nyt år er det på sin plads at minde hinanden om, at der er jøder, der tror på Jesus som Messias. Det hører desværre ikke fortiden til, at man i kristne kredse definerer jøder som dem, der *ikke* tror på Jesus. Vel er det rigtigt, at hovedparten af jøder ikke tror på Jesus. Men det forandrer ikke den kendsgerning, at der nu – som før – er mennesker, der er jøder og er Messias-troende jøder.

De første, der troede på Jesus som Messias, var også jøder. Vel er det rigtigt, at hovedparten af det jødiske folk ikke tog imod Jesus. Om Jesus si-

ges det i Johannesevangeliets begyndelse: »Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham« (Joh. 1,11). Men straks herefter fortsætter Johannes: »Men alle dem, som tog imod ham, gav han magt til at blive Guds børn, dem, som tror på hans navn« (Joh. 1,12).

Der var altså også dengang jøder, der troede på Jesus som Messias.

Ved indgangen til 1989 glæder vi os over, at der i det år, der ligger bag os, var jøder, der

kom til tro på Jesus Messias. Og vi forventer, at det samme vil ske i det nye år.

Den danske Israelsmission har det som sin hovedopgave at bringe evangeliet tilbage til det jødiske folk. En organisation kan kun gøre noget, når den støttes af levende mennesker.

Vi forventer, at De også i det nye år vil støtte os. Sådan at det må stå klart for enhver, at der også i dag er jøder, der tror på Jesus som Messias.

Det er der nemlig!

TÆNK PÅ...

Den danske Israelsmission ønsker alle sine venner et godt nytår!

Vi gør det i Jesu navn, idet vi minder vore venner om, hvad den jødekristne leder fra Israel, Baruch Maoz, sagde ved en konference i København i efter-

året:

»Når I tænker på Israel, tænk da på Kristus, og på Israels behov for Kristus.«

Dette er et udsagn, der udfordrer os, der er venner af Israel. Det er et kald fra en jøde, som vi ikke for hurtigt skal gøre

os færdige med.

Det kan godt gøres til et motto for Israelsmissionens arbejde i 1989.

Tænk på Israel. Tænk på Kristus. Tænk på Israels behov for Kristus.

Godt nytår!

TO FORSKELLIGE VIDNESBYRD

Ikke alt, hvad der foregår i kirkenavn, er sundt. Det gælder i vore egne hjemlige kredse. Og det gælder også blandt messianske jøder i Israel.

Lederen af Caspari Centret i Jerusalem, Torleif Elgvin, fortæller i bogen »Israel 40 år«, at nogle karismatiske messiansk-jødiske menigheder har været udsat for »forførende ånder og profetier«. Som eksempel herpå nævner han en profeti, som lød i en sådan menighed, og som gik ud på, at alle arabere skulle ud af Vestbredden, og Israel skulle indtage sit hjemland. Elgvin hævder, at profetien kom til at stå uimodsagt som den pågældende menigheds syn.

»Heldigvis er dette ikke typisk for de messianske jøders forhold til araberne,« skriver

Elgvin. »I flere af de messianske menigheder er der også arabere med. Jødiske evangelister vinder både muslimer og navnekristne arabere for Jesus. De allerfleste messianske jøder har et levende fællesskab med evangeliske arabiske trosbrødre.«

Som et eksempel på et anderledes vidnesbyrd, fortæller Elgvin om en episode, som fandt sted i marts 1988:

»I marts i år gjorde en ung Messias-troende israeler tjeneste som soldat i Betlehem midt under urolighederne på Vestbredden. Pludselig ser hans kammerater, at han omfavner en araber på gaden, en af lærerne på det evangeliske Betlehem Bible College. Både jødiske soldater og arabere i gaden stod og så på som levende

spørgsmålstegn. Hvordan kunne to fjender omfavne hinanden? Det medførte, at de begge kunne fortælle deres kammerater: Vi har samme Messias og er søskende i troen på tværs af skillevæggen mellem de to folkeslag i Bibelens land. Det var et vidnesbyrd, der blev lagt mærke til!«

Elgvin fortæller videre, at omkring 50 evangeliske arabere fra Jerusalem og Betlehem hvert kvartal mødes med et tilsvarende antal Messias-troende jøder fra Jerusalem og Tel Aviv. På tværs af skarpe politiske modsætninger mødes de i et fællesskab og i fælles bøn. »Det er et vidnesbyrd om, at troen på Kristus forener i et uroligt samfund,« skriver Elgvin.

Der er al mulig grund til at bede Gud om, at den sidste

form for vidnesbyrd må komme til at dominere blandt messianske jøder i Israel i det nye år.

Begge parter – messianske jøder og kristne arabere – er minoritetsgrupper blandt deres egne folk.

Måtte disse to parter være lys i en mørk tid.

Og måtte vi med disse to vidnesbyrd in mente besinde os på – her ved indgangen til et nyt år – at ikke alt, hvad vi foretager os i Kristi navn nødvendigvis er sundt.

Måtte vi også – i de sammenhænge vi færdes – være lys for ham, som er »verdens lys«.

Godt nytår!

Kai Gjes-Petersen

HVEM ER OFFERET?

I begyndelsen af oktober måned indrykkede en jødekristen leder i Israel, Jakob Damkane, en helsidesannonce i tre israelske dagblade. Det jødiske nytår var netop overstået og annoncen blev bragt i de tre dage, som går forud for Yom Kippur, og som kaldes de ti forfærdelige dage. Det er dage, hvor man bereder sig på at kunne møde Forsoningsdagen, dage i selvransagelse.

Offeret er Jesus

I et nyhedsbrev skriver de norske missionærer Liv og Helge Høyland om annoncen:

»Hvem er offeret?« lyder overskriften. Tegningen af offerlammet er lavet af en jødekristen kunstner, og i annoncen peges der på forskellige profetier fra Det gamle Testamente og på det sønoffer, Jesus Messias én gang for alle bragte, da han døde på korset. Det offer er det eneste, som kan give grundlag for og vished om frelse og fred med Gud. Vor bøn er, at mange jøder må læse artiklen, og at den må vække til eftertanke og frelse for nogen.»

»Du skal glæde dig« Liv og Helge Høyland fortsætter:

»Året 5748 ligger bag os. Skrevet med hebraiske bogstaver danner årstallet ordet »tis-mach«, og det betyder: »du skal glæde dig«. Til trods for glæden over 40-års jubilæet for staten Israels oprettelse, har uro og bekymring vist været mere dækkende betegnelser for stemningen i Israel i det sidste års tid. Oprøret blandt araberne på Vestbredden og i Gaza med alt det, der har fulgt i kølvandet på det, har fået folk til at spørge: Hvad mon fremtiden vil bringe? Bøn for fred, forsoning og fredelig sameksistens har også hyppigt lydt i vore messianske menigheder. Stadig klarere ser vi, at evangeliet er det eneste, som kan bringe virkelig fred i dette land.»

Svar på annoncen

I »Israel Update - November 1988« meddelte det, at Jakob Damkane har fået 230 reaktioner på annoncen. De pågældende, der har reageret, har fået en bog tilsendt, og man forsøger at lede disse ind i jødekristne menigheder.

מה אתם אומרים?

יש אומרים שבני ישראל מגודר להיות קורבן לישועת הגויים! זה אתם אומרים!

גם בחירה - לשם מה?

אשר לנחשת שיישם, כמו שחזרתי לך, יבואו שנים שלום ואושר ורווחה לך, ואת כל השנים האלו תהיה ירושה. את שנת הבציר יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת הקציר יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת השלום יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המלחמה יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המגפה יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המצוקה יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המוות יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת החיים יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת השלום יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המלחמה יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המגפה יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המצוקה יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המוות יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת החיים יהיה רוב הארץ והאכליה.

מה אתם אומרים?

אשר לנחשת שיישם, כמו שחזרתי לך, יבואו שנים שלום ואושר ורווחה לך, ואת כל השנים האלו תהיה ירושה. את שנת הבציר יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת הקציר יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת השלום יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המלחמה יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המגפה יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המצוקה יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המוות יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת החיים יהיה רוב הארץ והאכליה.

ההיכל

מה אתם אומרים?

אשר לנחשת שיישם, כמו שחזרתי לך, יבואו שנים שלום ואושר ורווחה לך, ואת כל השנים האלו תהיה ירושה. את שנת הבציר יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת הקציר יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת השלום יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המלחמה יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המגפה יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המצוקה יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המוות יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת החיים יהיה רוב הארץ והאכליה.

מה אתם אומרים?

אשר לנחשת שיישם, כמו שחזרתי לך, יבואו שנים שלום ואושר ורווחה לך, ואת כל השנים האלו תהיה ירושה. את שנת הבציר יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת הקציר יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת השלום יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המלחמה יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המגפה יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המצוקה יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת המוות יהיה רוב הארץ והאכליה. ואת שנת החיים יהיה רוב הארץ והאכליה.